Lublin, 30 kwietnia 1947 r.

LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 9.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

A. Publikacje Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie oraz Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

B. Przedruki

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie oraz Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

Poz. 58.

UCHWAŁA
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

z dnia 31 marca 1947 r.

o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 26. III. 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204) zmienionej częściowo dekretem z dnia 4. XI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 593) Wojewódzka Rada Narodowa na wniosek Wydziału Wojewódzkiego postanawia co następuje:

§ 1. Najwyższe dopuszczalne granice obciążenia świadczeniami w naturze łącznie na wszystkie cele, dozwolone powołaną wyżej ustawą wynoszą:

a) w stosunku do podatku gruntowego, obliczonego wg zasad działu II dekretu z dnia 20. III. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128) . . . . . 40% wymiaru

b) w stosunku do podatku od nieruchomości, obliczonego wg zasad działu III powołanego dekretu z dnia 20. III. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128) 20% wymiaru

c) w stosunku do ceny kart rejestracyjnych, ustalonych w dziale II art. 10 dekretu z dnia 21. XII. 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 23 z r. 1946) 300% wymiaru.

Dla poszczególnych gmin, gromad lub grup osób, wykonywujących melioracje wodne, uzasadnione interesem publicznym oraz w związku z przebudową ustroju rolnego, najwyższa dopuszczalna granica obciążenia gruntów świadczeniami może być podwyższona do 100% podatku gruntowego, obliczonego jak wyżej w p. a).

§ 2. Okresy pilnych robót polnych i leśnych, w których zgodnie z art. 4 ust. (2) powołanej na wstępie ustawy, posiadacze gospodarstw rolnych i leśnych nie mogą być pociągani do świadczeń w naturze ustala się w czasie:

od 1 kwietnia do 10 maja,
od 15 czerwca do 5 lipca,
od 15 lipca do 15 sierpnia,
od 10 września do 5 października.

§ 3. Najdalszą dopuszczalną odległość miejsca robót od przedmiotu uzasadniającego obowiązek świadczeń wynosi:

dla wykonywujących świadczenia w robociźnie pieszej . . . . 5 km
dla wykonywujących świadczenia w robociźnie zaprzęgowej . . . . 20 km

§ 4. Wartość dniówki robocizny zaprzęgowej w stosunku do dniówki robocizny pieszej wynosi:

jedna dniówka robocizny zaprzęgowej jednokonnej równa się trzem (3) dniówkom robocizny pieszej,

jedna dniówka robocizny zaprzęgowej parokonnej równa się pięciu (5) dniówkom robocizny pieszej.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po ogłoszeniu w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje na całym terenie Województwa Lubelskiego do odwołania.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Lubelskiego z dnia 28 września 1936 r., zmienione częściowo rozporządzeniem z dnia 14 maja 1937 r. (Lubelski Dziennik Wojewódzki Nr. 10 poz. 128 z r. 1937).

Uchwała powyższa zapadła jednogłośnie.

Za zgodność:
Przewodniczący Wojew. Rady Narod.
(—) L. Czugała

59

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO
do Ob. Ob.: Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego,

o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne.

L. S. F./568/47.

Na skutek zmian tak ustrojowych, jak też gospodarczych, powstałych w okresie powojennym, przepisy prawne regulujące obłożenie ludności obowiązkiem świadczeń w naturze wymagały zaktualizowania i dostosowania przez właściwą Władzę do nowych potrzeb oraz do możliwości świadczeń ze strony do tego zobowiązanych.

Celem uczynienia zadość tym potrzebom Wojewódzka Rada Narodowa, na wniosek Wydziału Wojewódzkiego, uchylając rozporządzenie wykonawcze Wojewody Lubelskiego z dnia 28/9.1936 i 14/5. 1937 r. do ustawy z dnia 26/III. 1935 r. o świadczeniach na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), powzięła uchwałę z dnia 31/III. 1947 r., którą podaję w załączeniu do wiadomości i ścisłego zastosowania.

Uchwała ta stanowiąca nowe rozporządzenie wykonawcze do art. 8 ustawy o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne, w miejsce uchylonego, umożliwi wykorzystanie świadczeń przede wszystkim dla celów odbudowy dróg komunikacyjnych oraz budynków administracyjnych i szkolnych. Nowe normy obciążenia świadczeniami w stosunku do przedwojennych są nieco odmienne i dostosowane do aktualnych możliwości. W szczególności obniżone zostały normy świadczeń od gruntów tak, że wymiar nie przekroczy 2 dniówek robocizny pieszej z 1 ha gruntu opodatkowanego. Obniżenie obciążenia świadczeniami budynków podyktowane zostało zmniejszoną dochodowością tychże, podniesienie zaś obciążenia podatników podatku obrotowego (świadectw przemysłowych) spowodowane zostało zwiększoną zdolnością płatnicza tej kategorii zobowiązanych. Poza wyżej podanymi kategoriami osób zobowiązanych do świadczeń w naturze i tylko w razie ich obciążenia na cele drogowe lub szkolne mogą być nadto pociągnięci do świadczeń właśnie na te cele podatnicy podatku dochodowego, którzy nie opłacają podat-

ków gruntowego, od nieruchomości i obrotowego, lecz tylko podatek dochodowy. Rozmiar obciążenia tej kategorii zobowiązanych nie może przenosić 3 dniówek robocizny pieszej w ciągu roku.

Nowe normy świadczeń winny znaleźć zastosowanie już do wymiarów na r. 1947.

W granicach, ustalonej w § 5 uchwały, najwyższej dopuszczalnej normy równowartości pieniężnej za 1 dniówkę robocizny pieszej, zasadniczo mogą Rady Narodowe ustalić normy niższe, czego jednak należy unikać, by nie powodować różnic w obciążeniu świadczeniami.

Przypominam, że zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3 ustawy o świadczeniach w naturze, obowiązek dostarczenia środków przewozowych może być nałożony jedynie na posiadających te środki i w takich rozmiarach, aby przez to nie ucierpiała obsługa własnego gospodarstwa rolnego.

Świadczenia w naturze na wykonanie robót objętych zakresem działania gminy nakłada Gminna Rada Narodowa, we wszystkich innych przypadkach Powiatowa Rada Narodowa. Rozmiar świadczeń w naturze na cele nie objęte zadaniami gminy i gromady nie może przenosić 25% ogólnej ilości świadczeń, wymierzonych zgodnie z art. 8 ustawy o świadczeniach.

Zaznaczam, że Wojewódzka Rada Narodowa w rozporządzeniu swym nie skorzystała z prawa wyłączeń spod obowiązku świadczeń, co powoduje możność obciążenia świadczeniami w naturze także na terenie miasta Zamościa, które dotychczas spod obowiązku świadczeń było wyłączone.

Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych odpisy uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej i tego pisma okólnego prześlą bezwłocznie Zarządom Gmin wiejskich i miejskich niewydzielonych z poleceniem przystąpienia do wymiaru, aby od 10 maja br. mogły być rozpoczęte roboty przy pomocy świadczeń w naturze.

Powołana uchwała Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz zbiór przepisów dotyczących świadczeń w naturze będą ogłoszone w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

Lublin, dnia 10 kwietnia 1947 r.

Wojewoda:
(—) W. Rózga

B. Przedruki

Poz. 60.

USTAWA

z dnia 26 marca 1935 r.

o świadczeniach, w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), zmieniona dekretem z dn. 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 593).

Art 1. Świadczenia w naturze w myśl ustawy niniejszej polegają na dostarczeniu prostej, (niewykwalifikowanej) robocizny pieszej i zaprzęgowej.

Art. 2 (1) Obowiązkiem świadczeń w naturze można obciążyć tylko w celu:

1) budowy i utrzymania dróg samorządowych;
2) wykonania melioracji wodnych, uzasadnionych interesem publicznym oraz utrzymania istnienia urządzeń melioracyjnych o takim samym charakterze;
3) wznoszenia budynków gminnych i gromadzkich;
4) zagospodarowania i zalesiania nieużytków gminnych i gromadzkich.

(2) Stwierdzenia, że wykonanie robót, określonych w ust. (1) pkt. 2), uzasadnione jest interesem publicznym, należy do wojewody, który orzeka po uprzednim zaciągnięciu opinii właściwej izby rolniczej).

Art. 3. (1) Obowiązek świadczeń w naturze obciąża osoby fizyczne i prawne w gminach wiejskich i miastach niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych, które opłacają podatek gruntowy, podatek od nieruchomości i podatek przemysłowy — w stosunku do tych podatków, obciążających poszczególnego płatnika, przy czym za podstawę wymiaru świadczeń przyjmuje się dla płatników podatku gruntowego — państwowy podatek gruntowy przypadający według przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. 85, poz. 593), jednak bez oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 7 i 8 tegoż dekretu, dla płatników podatku od nieruchomości — podatek od nieruchomości, a dla płatników podatku przemysłowego — ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych. (p a t r z u w a g a 1)

(2) Posiadaczy gruntów na obszarze gmin wiejskich, którzy nie opłacają podatków, wymienionych w ust (1), natomiast opłacają gminny podatek wyrównawczy, obowiązek świadczeń w naturze obciąża w stosunku do opłaconego podatku wyrównawczego. (p a t r z u w a g a 2)

(3) W przypadku obciążenia obowiązkiem dostarczenia robocizny na cele drogowe lub szkolne osób, obowiązanych w myśl przepisów ust. (1), wolno obciążyć na terenie miasta na te cele również osoby fizyczne, które nie opłacają podatków, wymienionych w ust. (1), natomiast opłacają podatek dochodowy, przy czym najwyższe dopuszczalne obciążenie tych osób nie może przekraczać trzech dni robocizny pieszej w ciągu roku.

(4) Rozporządzenie wojewody, wydane przy udziale wydziału wojewódzkiego (w województwach poznańskim i pomorskim przy udziale izb wojewódzkich) z głosem stanowczym może wyłączyć miasta spod obowiązku świadczeń w naturze.

Art. 4) (1) Obowiązkiem świadczeń w naturze można obciążyć jedynie w celu wykonania robót na obszarze tej gminy, w której znajduje się przedmiot podatkowy, uzasadniający ten obowiązek (art. 3 ust. (1) z tym zastrzeżeniem, że do robót melioracyjnych (art. 2 ust (1) pkt. (2) można pociągać tylko mieszkańców tych gromad, które z wykonywanych albo konserwowanych urządzeń odnoszą albo odniosą korzyści lub udogodnienia gospodarcze, a do robót przy wznoszeniu budynków gminnych lub gromadzkich, służących na pomieszczenie szkół powszechnych oraz mieszkań dla nauczycieli, można pociągać tylko

tych, których przedmioty, uzasadniające obowiązek świadczeń, znajdują się w obwodzie szkolnym (art. 4 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 143), jaki mają obsłużyć wznoszone budynki.

(2) Posiadacze gospodarstw rolnych i leśnych nie mogą być obciążeni obowiązkiem świadczeń w naturze w okresach pilnych robót polnych i leśnych oraz w okresach wykonywania robót, związanych ze scaleniem gruntów.

Art. 5. (1) Ilość robocizny w stosunku do podstawy podatkowej (art. 3) oblicza się i wymierza w dniówkach robocizny pieszej.

(2) Dla posiadaczy środków przewozowych całość lub część świadczeń w robociźnie pieszej może być przeliczona na świadczenia w robociźnie zaprzęgowej przy zastosowaniu norm, oznaczonych w art. 8 ust. (1) pkt. 3).

(3) Wymiar świadczeć w robociźnie zaprzęgowej nie może przekraczać faktycznych możliwości posiadacza zaprzęgu co do ilości dni roboczych i lości środków przewozowych.

(4) Władza wymiarowa może przypadającą ilość dni robocizny zamienić na wykonanie określonej ilości robót. Ilość robót należy obliczać na podstawie średniej wydajności pracy, wykonywanej na dniówkę w danej kategorii robót.

Art. 6. (1) Zamiast dostarczenia robocizny można uiścić w gotówce równowartość pieniężną, obliczoną według norm, ustalonych zgodnie z art. 9.

(2) Jeżeli obowiązany nie wykona robocizny w oznaczonym czasie winien uiścić równowartość w gotówce w trybie obowiązującym przy poborze danin komunalnych, przy czym za termin płatności uważa się ostatni dzień okresu, w ciągu którego wykonane miały być świadczenia.

(3) Sumy pieniężne, powstałe z uiszczenia równowartości robocizny, mogą być użyte na wykonanie tych robót, przy których są wymagane świadczenia w naturze.

Art. 7. Za zgodą organu, kierującego wykonaniem robót, obowiązany może zamiast wyznaczonej robocizny wykonać inną robociznę albo odstąpić własność materiałów, potrzebnych do wykonania robót.

Art. 8 (1) Rozporządzenie *wojewody, wydane przy udziale wydziału wojewódzkiego, współdziałającego z głosem stanowczym (w województwach poznańskim i pomorskim — przy takimże udziale izby wojewódzkiej)* określi: (p a t r z u w a g a 3).

1) najwyższe dopuszczalne granice obciążenia świadczeniami w naturze na wszystkie cele łącznie, dozwolone w myśl przepisów ustawy niniejszej w stosunku do podstawy wymiaru (art. 3);

2) okresy czasu pilnych robót polnych i leśnych (art. 4 ust. 2) z uwzględnieniem warunków miejscowych i typów gospodarstw;

3) najdalszą dopuszczalną odległość miejsca robót od przedmiotu podatkowego, uzasadniającego obowiązek świadczeń;

4) wartość dniówki robocizny zaprzęgowej, wyrażona w dniówkach robocizny pieszej;

5) najwyższe dopuszczalne stawki równowartości pieniężnej za 1 dzień robocizny pieszej.

(2) Normy, o których mowa w ust. (1), mogą być różne dla poszczególnych części województwa.

(3) W zakresie norm, przewidzianych w punktach 2), 3, 4, i 5), rozporządzenie *wojewody* powinno być poprzedzone zasięgnięciem opinii rad powiatowych.

Art. 9. (1) Wysokość równowartości pieniężnej za 1 dzień robocizny pieszej ustalają rady gminne (miejskie) na cały rok budżetowy z góry przed rozpoczęciem roku budżetowego.

(2) Równowartość pieniężna powinna być obliczona w stosunku do rzeczywistych kosztów robocizny na obszarze gminy, nie może jednak przekraczać norm, oznaczonych w myśl art. 8.

Art. 10. (1) O obciążeniu obowiązkiem świadczeń w naturze postanawiają:

1) rady gminne (miejskie), gdy chodzi o roboty podejmowane w wykonaniu zadań, należących do zakresu działania gminy;

2) we wszystkich innych przypadkach — rady powiatowe.

(2) Gdy obowiązek świadczeń w naturze nałoży rada powiatowa — powiatowy związek samorządowy winien dostarczyć kierownictwa technicznego (sporządzenie projektu, kosztorysu, dozór techniczny).

Art. 11. (1) Gminy pod nadzorem i przy pomocy wydziałów powiatowych mają obowiązek przeprowadzić corocznie niezbędne roboty, dające się wykonać przy pomocy świadczeń w naturze, w celu utrzymania urządzeń melioracyjnych o znaczeniu publicznym. Nadzór techniczny nad prowadzonymi robotami należy do właściwych organów państwowych.

(2) Przepis ust. (1) nie obejmuje tych urządzeń melioracyjnych, które są utrzymywane należycie przez powołane do tego spółki wodne, działające na podstawie prawa wodnego.

Art. 12. (1) Organa, przeprowadzające scalenie gruntów, mogą — w zakresie przewidzianym w art. 8 ust. (1) pkt. 1) — obciążyć uczestników scalenia obowiązkiem świadczeń w naturze, celem wykonania niezbędnych robót wodno-melioracyjnych, związanych ze scaleniem, a obowiązkiem świadczeń w celu wykonania odpływów i dopływów, związanych z tymi robotami — także inne osoby, obowiązane do świadczeń w naturze w myśl art. 3.

(2) Świadczeń w naturze, potrzebnych na utrzymanie urządzeń wodno-melioracyjnych, wykonanych w myśl ust. (1), dostarcza właściwe gromady pod nadzorem gmin i wydziałów powiatowych w zakresie, przewidzianym w art. 8 ust. (1) pkt. 1).

Art. 13 (1) Ilość świadczeń w naturze na cele, nieobjęte zadaniami, należącymi do zakresu działania gminy i gromady, nie może przekraczać w roku budżetowym 25% obciążenia świadczeniami w naturze, nałożonymi na podstawie przepisów ustawy niniejszej, a w szczególności prezpisów art. 8 ust. (1) pkt. 1).

(2) Jeżeli zgłoszone przez właściwe organa zapotrzebowania na świadczenia w naturze łącznie z zapotrzebowaniem, wynikającym z wypełnienia zadań, należących do zakresu działania gminy i gromady, przekraczają normy najwyższego obciążenia — wydział powiatowy rozstrzyga, które roboty mają być w tym roku wykonane.

Art. 14. (1) Zapotrzebowanie na świadczenia w naturze na cały roku budżetowy winno być zgłoszone przez właściwe organa zarządowi gminnemu (miejskiemu) nie później, niż na dwa miesiące przed rozpoczęciem roku budżetowego.

(2) Na podstawie zgłoszonych zapotrzebowań oraz uchwał rady gminnej (miejskiej) (art. 10 ust. (1) pkt. 1) zarząd gminny (miejski) co najmniej na miesiąc przed rozpoczęciem roku budżetowego zestawi ogólny plan świadczeń w naturze dla całej gminy.

(3) Przepisy ust. (1) i (2) nie dotyczą świadczeń w roku budżetowym 1935/36.

Art. 15. Wymiar i pobór świadczeń w naturze na wszystkie cele, dozwolone w myśl przepisów ustawy niniejszej, należy do zarządu gminnego (miejskiego).

Art. 16. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji, określi sposób wymiaru i poboru świadczeń w naturze.

Art. 17. Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają przepisów art. 23 ust. (3) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego oraz przepisów, normujących dostarczenie świadczeń przy wykonywaniu melioracji w związku z przebudową ustroju rolnego.

Art. 18. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się *Ministrowi Spraw Wewnętrznych* oraz innym właściwym ministrom.

Art. 19. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą.

UWAGI:

Uwaga 1 do art. 3 ust. (1).

Przepisy prawne dotyczące podatków gruntowego, od nieruchomości i przemysłowego uległy zmianie.

Obecnie przez państwowy podatek gruntowy i podatek od nieruchomości rozumie się wymiar tych podatków na podstawie dekretu z dnia 20. III. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128), zaś ceny świadczeń przemysłowych kart rejestracyjnych wymienione w dekrecie z dnia 21. XII. 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz 23 z r. 1946).

Uwaga 2 do art. 3 ust (2).

Przepis art. 3 ust. (2) ustawy z 26. III. 1935 jest nieaktualny, wobec uchylenia prawa gmin do poboru podatku wyrównawczego art. 48 p. 4 dekretu z dnia 20. III. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128).

Uwaga 3 do art. 8.

Kompetencja Wojewody do wydania rozporządzenia wykonawczego, przewidzianego w art. 8 przeszła wobec wprowadzenia samorządu wojewódzkiego na Wojewódzką Radę Narodową.

Poz. 61.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 czerwca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji w sprawie sposobu wymiaru i poboru świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 377).

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 26-go marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204) zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Wymiar i pobór świadczeń w naturze na cele publiczne, dozwolone ustawą z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), przeprowadza zarząd gminny (miejski) na podstawie ogólnego planu świadczeń w naturze dla całej gminy (art. 14 ust. (2) i w granicach najwyższego dopuszczalnego obciążenia świadczeniami w naturze, określonych w rozporządzeniu *wojewody* (art. 8 ust. (1) pkt. 1.

§ 3. *Przez zasadniczy podatek gruntowy, o którym mowa w ust. (1) art. 3, rozumieć należy państwowy podatek gruntowy, obliczony bez oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) i bez ulg, przewidzianych w art. 3 tejże ustawy (u w a g a 1).*

§4. O obciążeniu obowiązkiem dostarczenia robocizny na cele drogowe lub szkolne osób fizycznych, wymienionych w art. 3 ust. (3), postanawia rada miejska, która również ustala zasady rozkładu świadczeń pomiędzy zobowiązanych do nich. Wartości tej robocizny nie wlicza się do wartości świadczeń w naturze, wymierzonych na podstawie art. 3 ust. (1) i (2).

§ 5. (1) Rozdział świadczeń w naturze pomiędzy obowiązanych do nich przeprowadza się w ten sposób, że sumę pieniężną, stanowiącą równowartość świadczeń, określoną w złotych według równowartości pieniężnej za 1 dzień robocizny pieszej (art. 9), dzieli się przez sumę podatków, stanowiących podstawę wymiaru świadczeń (art. 3 ust. (1) i (2), przez otrzymany zaś iloraz mnoży się sumę tychże podatków, przypadającą na poszczególnych płatników, obowiązanych do świadczeń. *(u w a g a 2).*

(2) Otrzymaną w ten sposób sumę złotych dzieli się przez równowartość pieniężną za 1 dzień robocizny pieszej, a uzyskana w wyniku tego działania liczba oznacza ilość dni robocizny pieszej, należnej od obowiązanego.

(3) Dla posiadaczy środków przewozowych całość lub część świadczeń w robociźnie pieszej może być przeliczona na świadczenia w robociźnie zaprzęgowej przy zastosowaniu norm, określonych przez *wojewodę* na podstawie art. 8 ust. (1) pkt. 3).

(4) Ułamki jednostek wymiaru mniejsze od połowy odrzuca się, a równe połowie i większe do niej zaokrągla się wzwyż do całkowitej jednostki.

§ 6. Jeżeli na obszarze gminy wprowadza się świadczenia w naturze celem wykonania melioracji wodnych lub też wznoszenia budynków gminnych lub gromadzkich, mających służyć na pomieszczenie szkół powszechnych oraz mieszkań dla nauczycieli, do świadczeń tych — w myśl art. 4 — pociąga się tylko mieszkańców niektórych gromad lub też tylko grupy osób zainteresowanych, wówczas zarząd gminny wymierzy przede wszystkim te specjalne świadczenia gromadom bądź też grupom osób zainteresowanych, przy czym gromady takie lub osoby obciążyć może świadczeniami na inne jeszcze cele, dozwolone w ustawie z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), jedynie w granicah najwyższego dopuszczalnego obciążenia, określonego w rozporządzeniu *wojewody* (art. 8 ust. (1) pkt. 1).

§ 7. (1) W orzeczeniu, określającym wymiar świadczeń w naturze, zarząd gminny powinien podać:

1) dla płatników podatków, wymienionych w art. 3 ust. (1) i (2) sumę podatków, stanowiących dla danego płatnika podstawę wymiaru świadczeń; iloraz właściwy dla obliczenia świadczeń (§ 5 ust. (1), przy czym iloraz ten może być różny dla poszczególnych gromad lub nawet dla grup osób (§ 6); równowartość pieniężną, przypadającą na płatnika robocizny; równowartość pieniężną za 1 dzień robocizny pieszej; równowartość pieniężną za 1 dzień robocizny zaprzęgowej; ilość wyznaczonych dni robocizny pieszej (zaprzęgowej); wreszcie — miejsce i termin wykonania robót oraz termin płatności równowartości świadczeń w gotówce w przypadku niewykonania robocizny;

2) dla osób, wymienionych w art. 3 ust. (3): wysokość podatku dochodowego, stanowiącego podstawę wymiaru świadczeń; ilość wyznaczonych dni robocizny pieszej; równowartość pieniężną za 1 dzień robocizny pieszej; równowartość pieniężną przypadającej na płatnika robocizny; wreszcie — miejsce i termin wykonania robót, oraz termin płatności równowartości świadczeń w naturze w przypadku niewykonania robocizny.

(2) W przypadku, gdy w orzeczeniu wymiarowym nie mogą być z góry ustalone miejsce i termin wykonania robót, należy wskazać, w jaki sposób obowiązany do świadczeń będzie o tym powiadomiony.

§ 8. Zarząd gminny powinien prowadzić szczegółowy wykaz wymierzonych świadczeń w naturze i odnotowywać w nim dla każdego obowiązanego datę i sposób dopełnienia obowiązku świadczeń.

§ 9. (1) Każdy obowiązany do świadczeń w naturze może zamiast dostarczenia robocizny wnieść do kasy gminy w gotówce równowartość pieniężną, obliczoną w myśl § 5.

(2) Jeżeli obowiązany nie wykona robocizny w wyznaczonym czasie, powinien uiścić równowartość w gotówce, w trybie obowiązującym przy poborze danin komunalnych, przy czym za termin płatności uważa się ostatni dzień okresu, w ciągu którego świadczenia miały być wykonane.

(3) Jeżeli w związku z niedostarczeniem świadczeń w naturze przez obowiązanych pracę wykonano za pomocą najmu robotników lub zaprzęgów płatnych, to sumy pieniężne, powstałe z uiszczenia równowartości świadczeń, powinien zarząd gminny (miejski) zużyć przede wszystkim na pokrycie wydatków, związanych z najmem robotników lub zaprzęgów.

§ 10. (1) Zarząd gminny może przypadającą ilość dniówek robocizny zamienić na wykonanie określonej ilości robót. Ilość robót należy obliczać na podstawie średniej wydajności pracy wykonywanej na dniówkę w danej kategorii robót.

(2) Za zgodą organu, kierującego wykonaniem robót, obowiązany może — zamiast wyznaczonej robocizny — wykonać inną robociznę, albo odstąpić gminie własność materiałów, potrzebnych do wykonania robót.

§ 11. Wymiary świadczeń drogowych w naturze, dokonane na rok 1935/36 na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32), zmienionej ustawą z dnia 25 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 276), pozostają w mocy o ile mieszczą się w ogólnej ilości świadczeń w naturze, dozwolonej ustawą z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204).

§ 12. Do odwołań w sprawie wymiaru świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne mają odpowiednie zastosowanie przepisy o odwołaniach od wymiaru samoistnych danin komunalnych.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UWAGI:

Uwaga 1 do § 3.

„Przepisy prawne dotyczące podatków gruntowego, od nieruchomości i przemysłowego uległy zmianie.

Obecnie przez państwowy podatek gruntowy i podatek od nieruchomości rozumie się wymiar tych podatków na podstawie dekretu z dnia 20. III. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128), zaś ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych wymienione w dekrecie z dnia 21. XII. 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 23 z r. 1946).

Uwaga 2 do § 5.

Wymieniony iloraz mnoży się na terenie Województwa Lubelskiego przez procentowe części podatków, należnych od poszczególnych zobowiązanych podane w rozp. Woj. Rady Nar. z 31. III. 1947 r.

Poz. 62.

INSTRUKCJA

w sprawie techniki wymiaru i poboru świadczeń w naturze.

(Okólnik Min. Spr. Wewn. Nr. 38 z dn. 28.VI.1937 r.)

Stosowanie w gospodarce gminnej świadczeń w naturze pociąga dla zarządów gmin obowiązek wykonania szeregu czynności, związanych z obliczeniem zapotrzebowań na świadczenia, oraz przeprowadzeniem wymiaru i poboru świadczeń. Poważnym ułatwieniem w wypełnieniu tych czynności są należycie opracowane druki.

Układ zaś należycie opracowanych druków winien być tak ujęty, by odpowiadał wymaganiom przepisów prawnych, odnoszących się do świadczeń w naturze, usprawniał pracę przy wymiarze i poborze świadczeń, zapewniał kontrolę odrobionych świadczeń, a jednocześnie był łatwy w stosowaniu. Do zadośćuczynienia tym warunkom zmierzają niżej zestawione druki. Druki te dzielą się na następujące trzy grupy, związane z zasadniczymi czynnościami zarządu gminy przy stosowaniu świadczeń:

1) druki, związane z obliczeniem zapotrzebowań na świadczenia;
2) druki, związane z wymiarem świadczeń;
3) druki, związane z poborem (wykonaniem) świadczeń.

Druki związane z obliczeniem zapotrzebowań na świadczenia.

Zapotrzebowanie na świadczenia oblicza się z kosztorysu robót i ułożonych na ich podstawie preliminarzy budżetowych robót, które mają być wykonywane przy pomocy świadczeń w naturze.

K o s z t o r y s (druk Nr. 1) winien być sporządzony na wszystkie roboty, składające się z szeregu różnych czynności. Strona zewnętrzna druku zawiera numer kolejny kosztorysu, którego umieszczenie ułatwi powoływanie kosztorysów w preliminarzu budżetowym robót; ponadto strona ta podaje określenie robót, na które kosztorys jest sporządzony oraz miejsce ich wykonania i zestawienie ogólne gotówki i świadczeń potrzebnych na wykonanie robót, objętych kosztorysem.

W rubr. 2 wewnętrznej części druku (wyszczególnienie robót i materiałów) wymienia się wszystkie składowe części objęte kosztorysem roboty. Przy wypełnianiu następnych rubryk, jak i sporządzaniu całości kosztorysu należy mieć na uwadze, by:

1) ceny jednostkowe robocizny i materiałów (rub. 5 i 6) były ustalone przez zarząd gminy dla każdej kategorii prac i rodzaju materiałów oddzielnie przy uwzględnieniu cen jednostkowych, stosowanych w okolicy, i po porozumieniu z Powiatowym Zarządom Drogowym i referatem melioracyjnym w Starostwie oraz innymi władzami technicznymi;

2) przeliczenie równowartości pieniężnej robót i materiałów na świadczenia w naturze (rub. 7, 8 i 9) było przeprowadzane na podstawie równowartości pieniężnej dniówki pieszej i zaprzęgowej, uchwalonej przez radę gminną;

3) materiały i robocizna wykwalifikowana, które ew. mogłyby być dostarczone przez płatników w formie świadczeń w naturze, były przewidywane nie w wydatkach gotówkowych, lecz w dniówkach robocizny pieszej, a to celem zmniejszenia kosztów wykonania robót;

4) kosztorysy były sporządzane w miarę możności przez odpowiednio wykwalifikowanych pracowników technicznych.

Dla robót melioracyjnych, przy których prace są wykonywane przeważnie systemem akordowym, zaleca się stosowanie kosztorysu przedstawionego w druku Nr. 1 a.

P r e l i m i n a r z b u d ż e t o w y robót (druk Nr. 2) sporządza się na podstawie kosztorysów robót. Preliminarz poza zewnętrzną stroną tytułową składa się ze strony wydatków i dochodów. Przy opracowywaniu strony wydatków preliminarza poszczególne roboty winny być łączone z odpowiednimi działami budżetu administracyjnego gminy (rubr. 1 i 2). W wyszczególnieniu (rub. 3) wpisuje się grupy robót, objęte poszczególnymi kosztorysami. Jedynie roboty proste, złożone z jednej lub dwóch pozycji, na które kosztorys nie został wykonany, albo które nie wymagają uprzedniego sporządzenia kosztorysu (utrzymanie sezonowych dozorców robót, świadczenia socjalne, zakup narzędzi i t. p.), mogą być wpisane wprost do preliminarza. Rubryki następne (4, 5, 6, 7 i 8) wypełnia się sumami z zestawienia sporządzonego przy poszczególnych kosztorysach lub też na podstawie oddzielnych obliczeń, np. koszta administracyjne robót.

Po stronie dochodów wymienia się w rubr. 3 (wyszczególnienie) środki i ich źródła na pokrycie strony wydatków, a w rubryce 5, 6, 7 i 8 sumy poszczególnych środków. Sumy pieniężne winny odpowiadać właściwym działom i pozycjom preliminarza budżetowego gminy.

Na podstawie preliminarza budżetowego robót rada gminy podejmuje uchwałę o obciążeniu gminy świadczeniami w naturze (art. 10 w pkt. 1 ustawy o świadczeniach w naturze). Uchwała taka (w miejsce dotychczasowych statutów w sprawie świadczeń), zawierająca: podstawę prawną, cel świadczeń w naturze, wysokość obciążenia, formą swoją nie różni się od normalnych uchwał, podejmowanych na posiedzeniach organów stanowiących związków samorządowych.

Druki związane z wymiarem świadczeń.

Na podstawie zgłoszonych zapotrzebowań na świadczenia zarząd gminy układa ogólny plan świadczeń w gminie (art. 14 ust. 2 ustawy o świadczeniach w naturze) na druku Nr. 3. D r u k p l a n ś w i a d c z e ń w n a t u r z e na obszarze gminy zawiera: zestawienie podatków, będących podstawą wymiaru świadczeń (rubr. 4 — 8, normy najwyższego obciążenia świadczeniami: ogólne i specjalne (rubr. 9 i 10), zgłoszone zapotrzebowania na świadczenia (rubr. 11 — 16), rozdział świadczeń na gromady (rubr. 17—21) i iloraz **właściwy** dla obliczenia świadczeń (rubr. 22).

W rubr. 1 wpisuje się gromady, należące do danej gminy, a w rubr. 2 zgłaszającego zapotrzebowania na świadczenia, a więc gromadę, zarząd gminy, wydział powiatowy, starostwo lub urząd wojewódzki; rubryka ta odnosi się do rubr. 11 — 16. W rubr. 3 ujmuje się klamrą gromady, które wchodzą do obwodu szkolnego, obszaru scalenia albo stanowią grupę, obowiązującą do wspólnego dostarczania świadczeń na określone roboty (budowa drogi gminnej, powiatowej i t. p.).

Przy zestawieniu ogólnego planu świadczeń w gminie należy mieć na uwadze, by zapotrzebowania na świadczeniach w rubr. 12 i 15 nie przekraczały 25% norm, podanych w rubrykach 10 lub 9, a suma wszystkich zapotrzebowań (rubr. 11 — 16) — 100% tychże norm w rubr. 10 lub 9.

Obciążenie płatników podatku dochodowego świadczeniami winno być zaznaczone wzdłuż rubryk od 4 — 8 przez napis „z tytułu podatku dochodowego", następnie wpisana w rubryce 9 równowartość pieniężna wymierzonych tym płatnikom dniówek i w jednej z rubryk od 11 do 20 — przeznaczenie świadczeń.

Wymiar świadczeń zawiera księga wymiaru i wykonania świadczeń (druk Nr. 4). Układ jej odpowiada przepisom § 8 rozporządzenia o sposobie wymiaru i poboru świadczeń (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 377 z 1936 r.).

Rubr. 1 i 2 omówienia nie wymagają. W rubr. 23 należy wpisywać nadrobione świadczenia, a z zaległości tylko te świadczenia, których wykonanie zostało przez zarząd gminy na skutek prośby obowiązanego do świadczeń lub z innych powodów odroczone na rok następny. Sumy z rubr. 23 przepisuje się do rubr. 3 księgi przeznaczonej na rok następny, przy czym nadrobione świadczenia winny być odnotowywane zarazem w rubr. 16 — 19, a w części „Data i Nr. kwitu" — zaznaczone „z r. ub." (z roku ubiegłego).

Równowartość pieniężną wymiaru (rubr. 11) otrzymuje się przez pomnożenie podstawy wymiaru (rub. 9) przez iloraz dla obliczenia świadczeń (rubr. 10). Trzeba zauważyć, że równowartość ta może nie odpowiadać ściśle równowartości pieniężnej wymiaru świadczeń w naturze (rubr 14 i 15) ze względu na zaokrąglenie przy obliczaniu dniówek (ust. 4 § 5 rozp. wykon).

W rubr. 11 jest również miejsce na wpisanie równowartości pieniężnej świadczeń, wymierzonych płatnikom podatku dochodowego (rubr. 14), obliczonej przez pomnożenie rubr. 14 przez równowartość pieniężną dniówki pieszej. Należy dodać, że nie ma obawy o równoczesne zamieszczenie w rubryce 11 dwukrotnego wymiaru: raz z tytułu podatków, objętych rubr. 4, 5, 6 i 7, a następnie z tytułu podatku dochodowego. Obciążenie bowiem świadczeniami z tytułu podatku dochodowego wyklucza obciążenie z innych tytułów. Wreszcie trzeba wyjaśnić, że rubr. 8 jest zamieszczona ze względu na § 7 rozporządzenia o wymiarze i poborze świadczeń, wymagający, by w orzeczeniu o wymiarze świadczeń podać zarazem wysokość podatku dochodowego.

Na wykonanie świadczenia bądź w robociźnie, bądź w materiałach kierownictwo (dozorca) robót wystawia pokwitowanie. Rubr. 16, 17, 18 i 19 wypełnia się na podstawie odpisów wystawionych kwitów, podobnie wypełnia się rubr. 20. Po odjęciu od rubr. 12 sumy rubr. 21 i 22 otrzymujemy zaległość, którą, o ile jest usprawiedliwiona (porównaj) wyjaśnienie na wstępie opisu księgi wymiaru i wykonania świadczeń), wpisuje się do rubr. 23, w przeciwnym razie przekazuje się do egzekucji (rubr. 24).

Na podstawie księgi wymiaru i wykonania świadczeń zarząd gminy sporządza orzeczenie o wymiarze świadczeń (druk Nr. 5). Układ orzeczenia odpowiada przepisom § 7 rozporządzenia o sposobie wymiaru i poboru świadczeń, a ponadto przepisom o poborze danin komunalnych.

Nr. orzeczenia odpowiada w liczniku liczbie porządkowej płatnika w księdze wymiaru i wykonania świadczeń, w mianowniku zaś Nr-owi, pod jakim dana gromada jest zapisana w tejże księdze; dalsze dane są zaczerpnięte z rubr. 9 lub 8, rubr. 10 i 11, a wymiar z rubr. 14 i 15 księgi wymiaru i wykonania świadczeń.

Po drugiej stronie orzeczenia znajduje się pouczenie o sposobie i rygorach wykonania świadczeń.

Orzeczenie sporządza się w 2-ch egzemplarzach. Pierwszy egzemplarz doręcza się płatnikowi za pokwitowaniem, które jest zamieszczone na dole odpisu orzeczenia, sam zaś odpis, pisany przez kalkę, wraz z pokwitowaniem, a bez pouczenia o sposobie i rygorach wykonania świadczeń, pozostaje w bloku. Blok takich odpisów służy sołtysowi za wykaz wymierzonych mieszkańcom gromady świadczeń i zarazem za kontrolę dostarczonych przez nich świadczeń. Kontrolę tę mianowicie prowadzi sołtys po drugiej stronie odpisu orzeczenia na podstawie kwitów okazanych mu przez poszczególnych płatników, a wystawionych przez kierownictwo (dozorcę) robót na dowód dostarczenia świadczeń. Kontrola ta zawiera: czas, sposób dopełnienia obowiązku świadczeń i równowartość pieniężną dostarczonych świadczeń.

Druki związane z poborem (wykonaniem) świadczeń.

Kierownictwo (dozorca) robót sporządza raz na następny tydzień względnie na dwa tygodnie zapotrzebowanie (druk Nr. 6) na dostarczenie świadczeń w naturze i skierowuje je do sołtysa właściwej gromady. Zapotrzebowania są wypisywane w dwóch egzemplarzach (przez kalkę). Pierwszy egzemplarz otrzymuje sołtys, odpis zaś pozostaje w bloku u kierownictwa (dozorcy) robót dla kontroli sprawności poszczególnych gromad w odbywaniu świadczeń, a także jako materiał do sprawozdań. Zapotrzebowania winny być ponumerowane, a pierwsze egzemplarze zaopatrzone pieczęcią gminy.

W uwagach na odwrotnej stronie zapotrzebowania dozorca wpisuje rodzaj ilości potrzebnych materiałów, które mogłyby być dostarczone przez obowiązanych w miejsce wymierzonej robocizny. Uwagi te podpisuje kierownictwo (dozorca) robót. Odbiór zapotrzebowania potwierdza sołtys na pokwitowaniu, które winno być zwrócone kierownictwu (dozorcy) robót.

W związku z otrzymanym od kierownictwa robót zapotrzebowaniem na świadczenia sołtys wyznacza ustnie płatników do dostarczenia świadczeń na podstawie posiadanych odpisów orzeczeń wymiarowych (druk Nr. 5). Przy wyznaczaniu płatników sołtys żąda od nich pokwitowania wezwania, które jest umieszczone na drugiej stronie odpisu orzeczenia wymiarowego. Ostateczne terminy dostarczenia świadczeń przez płatników winny być dostosowane do potrzeb prowadzonych robót i ustalone przez sołtysa w porozumieniu z kierownictwem robót. Wspomniane pokwitowanie, jako dowód wezwania do odrobienia świadczeń, jest niezbędne do wszczęcia egzekucji równowartości pieniężnej nieodrobionych świadczeń.

Przy wymiarze pracy zgłaszającym się do odrobienia świadczeń płatnikom winna być w jak najszerszym zakresie stosowana zamiana wymierzonej robocizny na wykonanie określonej ilości robót (akord). Stosowanie dniówki zwykłej winno mieć zasadniczo miejsce jedynie przy wykonywaniu tych prac, dla których wprowadzenie akordu ze względów technicznych i organizacyjnych byłoby utrudnione (np. przy pomiarach, podwodach itp.). Zasadniczo równowartość pieniężna jednostki wymiarowej robót winna odpowiadać wartościom przyjętym w kosztorysie. W szczególnych przypadkach przy obliczaniu równowartości pieniężnej świadczeń nie przewidzianych kosztorysem lub prac, których wykonanie wymaga większego nakładu pracy, niż przewidywano, należałoby zezwalać kierownictwu robót w porozumieniu z zarządem gminy (wójtem, burmistrzem) na wprowadzenie zwiększonej równowartości pieniężnej dla jednostki wymiarowej tych świadczeń.

Dla kontroli dostarczonych przez płatników świadczeń dozorca przed przystąpieniem do robót względnie podczas wyznaczania pracy poszczególnym płatnikom wypełnia wykaz dostarczonych świadczeń (druk Nr. 7), wpisując imię i nazwisko płatnika dostarczającego świadczenia. Następnie po ukończeniu całodziennych robót dozorca wpisuje do wykazu sposób wykonania świadczeń i ich równowartość, kontrolując w ten sposób po raz drugi płatników, odrabiających świadczenia.

O ile do odrobienia świadczeń zgłasza się wynajęty przez obowiązanego robotnik, w wykazie należy zaznaczyć nazwisko i imię wynajmującego płatnika.

Po wypełnieniu wykazu dozorca powinien pod ostatnim nazwiskiem położyć swój podpis dla uniknięcia jakichkolwiek późniejszych uzupełnień.

Na odwrotnej stronie odpisu wykazu jest miejsce przeznaczone na uwagi i wskazówki dla dozorcy robót czynione przez organa nadzorcze (wójta gminy, nadzoru technicznego itp.)

Na robotach melioracyjnych, dostarczane świadczenia winny być odnotowywane w dzienniku kontroli (druk Nr. 8). Dziennik ten służy za podstawę do ustalenia ilości i wartości dostarczonych świadczeń przez poszczególnych płatników. Jeżeli na robotach są zatrudnieni również i robotnicy płatni, były zakupywane materiały, to wykonane za gotówkę prace oraz zakupione materiały, o ile nie są księgowane w inny sposób, winny być wpisane do dziennika kontroli, przy tym w rubr. 2 należy podać wówczas imię i nazwisko robotnika ew. firmy, a w rubr. 3 ich adres. Kontrolę prac wykonywanych za gotówkę i zakupionych materiałów, jak również świadczenia, mające oparcie w przepisach poza ustawą o świadczeniach w naturze, należy prowadzić na oddzielnych kartach dziennika wzgl. dziennego wykazu dostarczonych świadczeń (druk Nr. 7).

Sumaryczne dane z dziennika kontroli należy codziennie odnotowywać w dzienniku budowy (druk Nr. 9), w którym poza tym należy zapisywać wszystkie ważniejsze sprawy, dotyczące robót. Obowiązek prowadzenia dziennika budowy dla robót niewielkich może być uchylony przez zarząd gminy w porozumieniu z kierownikiem referatu melioracyjnego w starostwie.

Na wykonane przez płatników świadczenia w naturze kierownictwo (dozorca) robót wystawia kwity (druk Nr. 10). W kwitach tych kierownictwo (dozorca) robót wypisuje poszczególne rodzaje dostarczonych przez płatnika świadczeń, uwidaczniając daty wzgl. okresy czasu, w których świadczenia były dostarczone, i ich równowartość pieniężną. Kwity te są wypisywane na podstawie dziennnych wykazów dostarczonych świadczeń (druk Nr. 7), a na robotach melioracyjnych na podstawie dziennika kontroli (druk Nr. 8), bądź po odrobieniu całości wymierzonych płatnikowi świadczeń, bądź po upływie pewnego okresu robót (za okres robót 2-wu tygodniowy, miesięczny, przed żniwami, przed kopaniami itp.)

Kwity są sporządzane w 2-ch egzemplarzach (przez kalkę), z których jeden otrzymuje płatnik, drugi zaś jako odpis pozostaje w bloku. Kwity te są ponumerowane numerami kolejnymi dla całej gminy w danym roku, zaopatrzone datą wystawienia, pieczęcią gminy i podpisem kierownictwa (dozorcy) robót.

Na podstawie odpisów kwitów zarząd gminy odnotowuje w księdze wymiaru i wykonania świadczeń dostarczone przez poszczególnych płatników świadczenia. Pomocniczą kontrolę dostarczonych przez płatników świadczeń dają zapisy tych świadczeń, prowadzone przez sołtysa na odpisach orzeczeń wymiarowych, następnie codzienne wykazy dostarczonych świadczeń (druk Nr. 7) i raporty dzienne (druk Nr. 11), a na robotach melioracyjnych dziennik kontroli (druk Nr. 8) i dziennik budowy (druk Nr. 9).

Po ukończeniu robót sporządza codziennie dozorca na podstawie wykazów dostarczonych świadczeń (druk Nr. 7) i dokonywanego codziennie przez siebie obmiaru robót — raport dzienny (druk Nr. 11). W części 1-szej tych raportów dozorca robót uwidacznia ruch robocizny z poszczególnych gromad, wyznaczonej do dostarczenia świadczeń, wpisując na podstawie zapotrzebowań (druk Nr. 6) rodzaj i ilość zapotrzebowanej na dany dzień robocizny; na podstawie zaś wykazów dostarczonych świadczeń odnotowuje w tej części raportu rodzaj i ilość faktycznie dostarczonej robocizny.

Tego rodzaju zestawienie oprócz określenia ilości wykorzystanych świadczeń informuje wójta gminy (poza jego, o ile możności, najczęstszą kontrolą robót na miejscu) o ustosunkowaniu się poszczególnych gromad do wykonywanych robót oraz

naświetla stopień zaintreesowania się przez sołtysów tych gromad należytym wykorzystaniem wymierzonych gromadom świadczeń.

W części 2-giej dozorca robót wypisuje szczegółową ilość i rodzaj wykonanych w ciągu dnia robót i dostaw materiałów z podaniem ilości i rodzaju zużytej robocizny na poszczególne roboty, ponadto podaje ilość i przeznaczenie zużytej robocizny fachowej.

Raporty dzienne są sporządzane w formie książeczek z ponumerowanymi kartkami stałymi i odrywanymi.

Raporty dzienne przedstawia dozorca robót wójtowi gminy zasadniczo raz na tydzień (tj. 6 raportów dziennych).

Na robotach melioracyjnych w miejsce codziennych raportów kierownictwo robót sporządza w 2-ch egzemplarzach dwutygodniowe sprawozdania z dokonanych robót, z których jeden pozostaje na budowie, drugi zaś otrzymuje zarząd gminy. Wzór sprawozdania przedstawia druk Nr. 12.

Jeżeli robota jest finansowana z kredytów rządowych i samorządowych, a świadczenia w naturze są dostarczane nie tylko na podstawie ustawy o świadczeniach w naturze ,ale i z innych tytułów prawnych, jak za zaległe podatki itp., — w uwagach sprawozdania (druk Nr. 12), czy raportu (druk Nr. 11) należy wyodrębnić sumy, wydatkowane bezpośrednio przez samorząd i świadczenia w naturze z tytułu ustawy z 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204).

Po ukończeniu robót, a przed komisyjnym ich przyjęciem książeczka odpisów raportów dziennych (druk Nr. 11) i sprawozdań dwutygodniowych (druk Nr. 12) oraz inne sprawozdawcze zestawienia służą jako materiał do opracowania doraźnych sprawozdań i ogólnego sprawozdania z wykonanych robót w danym sezonie budowlanym. Sprawozdanie z wykonanych robót melioracyjnych sporządza kierownictwo tych robót na druku Nr. 13, przy czym w rubr. „zapotrzebowano świadczeń" należy podawać równowartość pieniężną uchwalonych przez radę gminy świadczeń na dane roboty.

Opisane w instrukcji druki winny być prowadzone starannie, a zapisy dokonywane atramentem względnie przy wypisywaniu podwójnych egzemplarzy — ołówkiem chemicznym. Dla Nr-ów druków: 5, 6, 10, 11 i 12, wypisywanych w dwóch egzemplarzach, zaleca się zastosowanie dla pierwszego egzemplarza papieru zielonego koloru.

Druk Nr. 1
420 × 297

Powiat ....

Gmina .... **Rok budżetowy** ....

KOSZTORYS Nr. ....

robót ....
(rodzaj robót)

w ....
(miejscowość)

ZESTAWIENIE:

1) Wartość robót i materiałów gotówkowych . . zł. ....

2) Równowartość pieniężna świadzeń w naturze . zł. ....

Razem: zł. ....

Równowartość pieniężna dniówki pieszej . . . . zł. ....

Równowartość pieniężna dniówki zaprzęg. jednok./parok. . zł. ....

Zestawił:

....
(podpis)

Sprawdził:

....
(podpis)

Str. 2

Poz.	Wyszczególnienie robót i materiałów	Nazwa jednostki (mb., m^3, m^2, szt., kg., dniówki)	Ilość jednostek	Potrzeba do wykonania jednostki				Ogółem potrzeba				Równowartość pieniężna świadczeń w naturze	
				gotówki		dniówek		gotówki		dniówek			
				zł.	gr.	pieszych	zaprzęgowych	zł.	gr.	pieszych	zaprzęgowych	zł.	gr.
1	2	3	4	5		6	7	8		9	10	11	

Druk Nr. 1 a
420 × 297

Str. 2

Poz.	Wyszczególnienie robót i materiałów	Nazwa jednostki m., sztuk, kg. i t. d.	Ilość jednostek	Równowartość pieniężna jednostki		Równowartość pieniężna robót i materiałów				Przewidywany sposób wykonania robót			
						poszczególnie		razem		za gotówkę		świadczenia w naturze	
												dniówek	
				zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	pieszych	zaprzęg.
1	2	3	4	5		6		7		8		9	10

Uwagi: ______________________________

____

____

Druk Nr 2
420 × 297

Powiat ....

Gmina ....

PRELIMINARZ BUDŻETOWY ROBÓT

....

(rodzaj robót)

....

w roku 19...... /4......

projektowanych do wykonania przez gminę, gromadę ....
sporządzony na podstawie załączonych kosztorysów Nr. Nr. ....

Na sumę:

w gotówce .... Zł
w świadczeniach w naturze .... „
Razem .... Zł.

Uchwalony na posiedzeniu Rady Gminnej
w dniu .... 194.... r.
i zatwierdzony uchwałą Wydziału Powiatowego
w dniu .... 194.... r.

Str. 2
Wydatki

Dział	Poz.	Wyszczególnienie	Ogólny koszt robót		Przewidywany sposób wykonania robót: za gotówkę		Świadczeniami w naturze: dniówek		Równowartość pieniężna świadczeń		Objaśnienia (powołać Nr. Nr. odpowiednich kosztorysów)
			zł.	gr.	zł.	gr.	pieszych	zaprzęg.	zł.	gr.	
1	2	3	4		5		6	7	8		9

Str. 3
Dochody

Dział	Poz.	Wyszczególnienie źródeł dochodowych (dział poz. budżetu administr. gminy, świadczenia w naturze i t. p.)	W gotówce		Świadczenia w naturze: dniówek		Równowartość pieniężna świadczeń		Razem (rubr. 4 + 7)		Objaśnienia
			zł.	gr.	pieszych	zaprzęg.	zł.	gr.	zł.	gr.	
1	2	3	4		5	6	7		8		9

Druk Nr. 3
420 × 297

Powiat ....

PLAN ŚWIADCZEŃ W NATURZE

na obszarze gminy ....

w roku 194........../4..........

Normy dopuszczalnego obciążenia świadczeniami w gminie

1) ogólne .... % podstawy wymiaru

2) specjalne .... % „ „

Str. 2

GROMADA	Zgłaszający zapotrzebowanie na świadczenia	Obwód szkolny obszar scalenia	Podstawa wymiaru w zł.					Normy najwyższego obciążenia w zł.	
			Państwowy podatek gruntowy	Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne	Państwowy podatek od nieruchomości	Podatek wyrównawczy	Suma podatków str. 3 ust. 1 i 2	Ogólne	Specjalne
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

22 linie poziome

Str. 3

Zapotrzebowania na świadczenia w zł.						Rozdział świadczeń na gromady w zł.					Iloraz właściwy dla obliczenia świadczeń (rubr. 21:8)
Melioracje			Drogi								
gminne i gromadzkie oraz w związku ze scaleniem	inne	Budynki	gminne i miejscowe	powiatowe i wojewódzkie	Nieużytki	Melioracje	Budynki	Drogi	Nieużytki	Razem nałożono świadczeń	
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

22 linie poziome

Powiat ....

Gmina ....

Druk Nr 4
21 × 30

KSIĘGA

WYMIARU I WYKONANIA ŚWIADCZEŃ W NATURZE

na rok 194....../4.........

Równowartość pieniężna:
- dniówki pieszej .... zł
- dniówki zaprzęg. jednok. .... zł
- dniówki zaprzęg. parok. .... zł

Str. 2

GROMADA ....

L. p.	NAZWISKO I IMIĘ płatnika	Zaległości wzgl. nadrobione świadczenia w równowartości pieniężnej		Podstawa wymiaru w zł						Iloraz dla obliczenia świadczeń	Równowartość pieniężna wymiaru (rubr. 9 × 10) wzgl. rubr. 14 × ____ dla (pod doch.)		Równowartość pieniężna świadczeń bieżących i zaległych (rubr. 3 + 11)		Ilość posiadanych koni roboczych
		nadr. zł	zaległ. zł	Państwowy podatek gruntowy	Podatek przemysłowy (cena świadectw przemysłowych i kart rejestr.)	Podatek od nieruchomości	Podatek wyrównawczy	Podatek dochodowy	Suma podatków (rubryki 4 + 5 + 6 + 7)		zł	gr	zł	gr	
1	2	3		4	5	6	7	8	9	10	11		12		13

Str. 3

Wymierzono		Wykonanie świadczeń w naturze										Ogółem wykonano według równowartości pieniężnej (rubr. 19 + 20)		Umorzono			Pozostaje zaległość względnie nadrobiono w równowartości pieniężnej				Przekazano do egzekucji (data)	
Dniówek pieszych	Dniówek zaprzęgowych	Odrobiono dniówek: pieszych	Odrobiono dniówek: zaprzęgowych	Dostarczono materiału: Wartość dostarczonego materiału		Równowartość pieniężna dostarczon. świadczeń			Wpłacono w gotówce					Równowartość pieniężna		Data i Nr uchwały Zarz. Gmin.	Nadr.		Zaległ.			
				zł	gr	zł	gr	Data i Nr kwitu	zł	gr	Nr kwitu	zł	gr	zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr
14	15	16	17	18		19			20			21		22			23				24	

ZARZAD GMINNY (MIEJSKI) Str. 1 Dnia .... 194...... r.

w ....

Orzeczenie o wymiarze świadczeń w naturze Nr............/............

Do Obywatela (ki) ....

w ....

Zarząd Gminny (Miejski) wymierza Obywatelowi (ce) na rok 194...../4..... następujące świadczenia w naturze

Suma podatków, będących podstawą wymiaru (wysokość podatku dochodów)		Iloraz właściwy dla obliczania świadczeń	Równowartość pieniężna						Wymiar	
			przypadającej na płatnika robocizny		dniówki pieszej		dniówki zaprzęgowej		dniówek pieszych	dniówek zaprzęgowych
zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr		

Wymiar powyższy został dokonany na podstawie art. 3 ust. 1, 2, 3, art. 5, 6, 9, 10 i art. 15 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4. XI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 593), przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1936 r. o sposobie wymiaru i poboru świadczeń (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 377) i uchwały Rady Gminnej (Miejskiej) z dnia .... 194...... r.

O terminie i miejscu dostarczenia robocizny zostanie Obywatel(ka) zawiadomiony(a) oddzielnie przez sołtysa.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu przysługuje Obywatelowi(ce) prawo wniesienia odwołania do Wydziału Powiatowego za pośrednictwem Zarządu Gminnego (Miejskiego) w ciągu 14 dni od dnia następnego po doręczeniu.

Równocześnie Zarząd Gminny (Miejski) zawiadamia Obywatela(kę), że zaległe a nie przesłane do egzekucji świadczenia z lat ubiegłych wynoszą .... zł. .... t. j. .... dniówek pieszych. Powyższa zaległość winna być odrobiona w roku bieżącym.

....

Pieczęć Wójt — Burmistrz

Str. 2

POUCZENIE

Każdy obowiązany do świadczeń w naturze może zamiast dostarczenia robocizny wnieść do kasy gminy w gotówce równowartość pieniężną.

Jeżeli obowiązany nie wykona robocizny w wyznaczonym czasie, powinien uiścić równowartość w gotówce w trybie, obowiązującym przy poborze danin komunalnych, przy czym za termin płatności uważa się ostatni dzień okresu, w ciągu którego wykonane być miały świadczenia (§ 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia o sposobie wymiaru i poboru świadczeń, poz. 377 Dz. U. z 1936 r.).

Zarząd gminy może przypadającą ilość dniówek robocizny zamienić na wykonanie określonej ilości robót. Ilość robót należy obliczać na podstawie średniej wydajności pracy, wykonywanej na dniówkę w danej kategorii robót. Za zgodą organu, kierującego wykonaniem robót, obowiązany może — zamiast wyznaczonej robocizny — wykonać inną robociznę, albo odstąpić gminie własność materiałów, potrzebnych do wykonania robót (§ 10 rozporządzenia o sposobie wymiaru i poboru świadczeń, poz. 377 Dz. U. z 1936 r.).

Jako dowód wykonania świadczeń w naturze obowiązany do ich wykonania winien otrzymać od dozorcy robót pokwitowanie, opatrzone pieczęcią gminy i podpisem kierownictwa robót, stwierdzające rodzaj, ilość i wartość dostarczonych świadczeń.

W razie niewykonania w oznaczonym terminie świadczeń w naturze i niewpłacenia do kasy gminy równowartości pieniężnej, Zarząd Gminy zarządzi egzekucję przypadającej od obowiązanego równowartości świadczeń w gotówce.

(Na odwrotnej stronie odpisu orzeczenia bez pouczenia)

W związku z doręczonym mi orzeczeniem o wymiarze świadczeń na rok 194......./4....... zostałem (am) wezwany(a) w dniu........................... 194....... r. przez sołtysa gromady, abym dostarczył(a) na dzień.............................. 194.......r. do dyspozycji kierownictwa robót .... w ....

dniówek pieszych ....

dniówek zaprzęgowych (jednokonnych parokonnych) ....

pozostałe zaś świadczenia w dniach następnych.

Całość świadczeń obowiązany(a) jestem dostarczyć najpóźniej do dnia ....

....

podpis płatnika

KONTROLA DOSTARCZONYCH ŚWIADCZEŃ

WYSZCZEGÓLNIENIE	Daty lub okresy odrobienia świadczeń i Nr kwitów								
	Ilości								
Dniówek pieszych									
„ 1-konnych									
„ 2-konnych									
Dostarczone materiały (rodzaj i ilość)									
Równowartość pieniężna dostarczonych świadczeń									

Na pierwszej stronie odpisu orzeczenia o wymiarze świadczeń w naturze, sporządzonego bez **pouczenia i przytaczania podstawy prawnej** wymiaru, u dołu winno być zamieszczone następujące pokwitowanie odbioru orzeczenia:

Dowód doręczenia

Orzeczenie o wymiarze świadczeń na rok 194......./4....... Nr. .... otrzymałem.

.... dnia .... dnia 194....... r.

podpis płatnika

Druk Nr. 6
148 × 210

Gmina .... Dnia .... 194 .... r.

Zapotrzebowanie Nr. ....

Do Pana Sołtysa Gromady ....

Powołując się na orzeczenia wymiarowe świadczeń w naturze, doręczone mieszkańcom powierzonej Panu Gromady, proszę w imieniu Zarządu Gminnego o przysłanie na godzinę .... rano w dniach:

Nazwa robocizny \ Miesiąc / Data												
Robotn. z łopatami												
Robotników z												
Furmanek												

do robót przy ....

m. p.
gminy

....
(podpi kierownika robót)

POKWITOWANIE

Zapotrzebowanie Nr. .... z dnia .... na dostarczenie robocizny otrzymałem z dnia .... 19 .... r.

....
(podpis sołtysa)

Ewentualne uwagi dla sołtysa: (Rodzaj i ilość potrzebnych materiałów i t. p.)

....

....

Gmina ....

Druk Nr. 7
148 × 210

WYKAZ

świadczeń dostarczonych w dniu .... 19 .... r. na robotach przy ....

....

L. p.	Nazwisko i imię dostarczającego świadczenia, gromada	Dniówek pie-szych	Dniówek 1-kon-nych	Dniówek 2-kon-nych	Rodzaj, ilość dostarczonych materiałów	Równowartość dostarczonych świadczeń zł	Równowartość dostarczonych świadczeń gr	Uwagi
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

Podpis dozorcy robót ....

Uwagi organów nadzorczych:

Gmina ....

Druk Nr 8
148 × 210

DZIENNIK KONTROLI
DLA ROBÓT MELIORACYJNYCH

....

....

za okres od .... do ....

kierował robotami .... w okresie od .... do ...., ...
imię i nazwisko podpis

kierował robotami .... w okresie od .... do ...., ...
imię i nazwisko podpis

kierował robotami .... w okresie od .... do ...., ...
imię i nazwisko podpis

Str. 2

L. p.	PŁATNIK		Nazwa rzeki, rowu i t. p. stacja, od — do	Dostarczono akord. robocizny wzgl. materiałów		Równowartość jednostki dostarczonych świadczeń z rubr. 5	
	Nazwisko i imię	z gromady		Rodzaj	Ilość	Zł	gr
1	2	3	4	5		6	

Str. 3

Data odbioru świadczeń (akord)	Rodzaj dniówek		Od dnia .... do dnia .... 194.... r.												Uwagi
			Poniedz.	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Poniedz.	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	
7	8		9												10
	pieszych	zwykła													
		akord													
	zaprząg	1 konne													
		2 konne													

Gmina ....

Druk Nr 9
148 × 210

DZIENNIK BUDOWY

NA ROBOTACH MELIORACYJNYCH

....

....

za okres od .... do ....

kierował robotami .... w okresie od .... do .... , ...
nazwisko i imię podpis

kierował robotami .... w okresie od .... do .... , ...
nazwisko i imię podpis

kierował robotami .... w okresie od .... do .... , ...
nazwisko i imię podpis

Str. 2

Data	Stan pogody (ew. i stan wody)	Ilość robotników				Ilość furmanek				Materiały					
		płatnych		z tytułu świadczeń w naturze		płatnych		z tytułu świadczeń w naturze		otrzymano				wydano	
										za gotówkę		w świadczeniach			
		dniówkowych	akordowych	dniówkowych	akordowych	1-konnych	2 konnych	1-konnych	2-konnych	rodzaj	ilość	rodzaj	ilość	rodzaj	ilość

Str. 3

Rodzaj i miejsce robót, opisanie czynności związanych z budową (wyadwanie i odbiór robót, przyjmowanie i wydawanie meteriałów, wypłaty, sporządzanie wykazów świadczeń, inspekcje organów nadzorczych i t. p.)	Uwagi i zarządzenia organów nadzorczych

Druk Nr 10
148 × 105

Gmina .... Rok 19 ....

KWIT Nr. ....

NA DOSTARCZONE ŚWIADCZENIA W NATURZE

Obywatel (ka) .... zamieszkał ....

przy robotach .... w ....
miejscowość

w okresie od .... do .... dostarczyć świadczeń:

Miejsce robót, nazwa, stacja, odcinek, i td.	Wyszczególnienie robót i materiałów	Nazwa jednostki m. szt. i tp.	Wartość pieniężna				Uwagi
			Jednostki		Dostarczonych świadczeń		
			zł.	gr.	zł.	gr.	
		Razem					

Słownie zł. ....
data i podpis kierownika robót

pieczęć gminy

....
podpis sołtysa

UWAGA: Po trzymaniu kwitu należy go przedstawić sołtysowi gromady w celu uzyskania podpisu oraz wciągnięcia dostarczonych świadczeń do ewidencji.

(Uwagę umieszcza się tylko na oryginale kwitu).

Druk Nr. 11
148 × 210

Gmina ....

Stan pogody ....

Do
ZARZĄDU GMINY
w ....

Raport dzienny Nr. ....

z dnia .... 19.... r.

z wykonania robót przy ....

I. ILOŚĆ ZUŻYTEJ ROBOCIZNY:

L. p.	NAZWA GROMADY (wieś)	Dniówek					Uwagi
		Zapotrzebowano		Stawiło się do roboty			
		pieszych	konnych	pieszych	1-konnych	2-konnych	
	Ogółem . .						

Str. 2

II. WYKONANO ROBÓT I DOSTAW MATERIAŁÓW:

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE (robót i dostaw materiałów)	Nazwa jednostki mb. m², m³, kg. szt.	Ilość robót lub dostaw	Ilość zużytych dniówek na poszczegól. roboty			Równowartość pieniężna świadczeń	
				pieszych	1-konnych	2-konnych	zł	zł
	Razem . .							

Uwagi: (ilość i przeznaczenie zużytej robocizny fachowej, N-ry wystawionych kwitów i t. d.)

....
(podpis kierownika robót)

Druk Nr. 12
148 × 210

Gmina ....

....

Do Zarządu Gminy ....

w ....

Sprawozdanie z robót ....

za okres od .... do ....

Sposób prowadzenia robót	Wykonano					Zakupiono lub otrzymano materiałów		Wydatki na robociznę i mat. oraz wart. dostarcz. świadczeń	
	Wykopu m^3	Płotkowania obust mb.	Darniowania m^2	Innych robót					
				Rodzaj	Ilość	Rodzaj	Ilość	zł	gr
za gotówkę									
świadczeniami w naturze									
Razem . . .									

Otrzymano świadczenia w naturze od następnych gromad

Z gromady	Zapotrzebowano świadczeń		Otrzymano świadczeń		Numery wystawionych kwitów od ...... do ......
	zł	gr	zł	gr	

....

podpis kierownika robót

Str. 2

Uwagi: ....

....

....

....

Gmina

Druk Nr 13
420 × 297

....

Sprawozdanie z robót ....

wykonanych w .... w 19...... r.

Sposób prowadzenia robót	Wykonano								Wydatki na materiały i robociznę oraz równowartość dostarczonych świadczeń		Pozostało materiałów			
	Wykopu		płotkowania obustr. mb.	darniowania m kw.	Innych robót						rodzaj	ilość	Wartość	
	na długości mb.	objętość m_3			rodzaj	ilość	rodzaj	ilość	zł	gr			zł	gr
Za gotówkę														
Świadczenia w naturze														
Razem														
Pozostaje do wykonania														

Otrzymano świadczeń w naturze od następujących gromad:

Z gromady	Zapotrzebowano świadczeń		Otrzymano świadczeń		Numery wystaw. kwitów od — do	Z gromady	Zapotrzebowano świadczeń		Otrzymano świadczeń		Numery wystaw. kwitów od — do
	zł	gr	zł	gr			zł	gr	zł	gr	

....
Podpis kierownika robót

Str. 2

Uwagi: ....

....

....

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

w sprawie uruchomienia agencji pocztowo-telekomunikacyjnej Krystynopol, pow. Hrubieszów.

Na podstawie zarządzenia Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Lublinie z dnia 19. IV. 1947 r. Nr. OOrg. 28, z dniem 2 maja rb. uruchamia się Agencję Pocztowo-Telekomunikacyjną 3 stopnia Krystynopol, pow. Hrubieszów, Woj. Lubelskie, z ograniczonym zakresem działania w dziale obrotów pieniężnych.

Agencja połączona będzie z agecją p. t. Waręż.

Godziny urzędowe w/g kategorii „L".

Lublin, dnia 28 kwietnia 1947 r.

Naczelnik Wydziału Ogólnego
Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego
(—) Włodz. Borkusiewicz

OGŁOSZENIA

W dniu 17 kwietnia rb. podczas przeprowadzanego remontu budynku Zarządu Gminnego w Rejowcu zaginęła pieczęć z napisem: „Gminna Rada Narodowa w Rejowcu".

Powyższe podaje się do wiadomości celem zapobieżenia nadużyciom.

—o—

Unieważnia się zagubione podczas działań wojennych nad Nysą prawo jazdy Nr. 1823, wydane w roku 1945 przez Urząd Wojewódzki w Lublinie na nazwisko Węgliński Jerzy.

—o—

Unieważnia się skradzioną w czasie napadu w dniu 25 kwietnia 1947 r. okrągłą pieczęć tut. Zarządu z napisem „Zarząd gminy Zemborzyce w Głusku, powiat Lubelski".

W związku z możliwością nadużyć uprasza się o zwrócenie uwagi na dokumenty zaopatrzone w/w pieczęcią.

— o —

Unieważnia się zgubione prawo jazdy Nr. 3501 na nazwisko Andrzej Kucowski.

Unieważnia się kartę rejestracyjną marki „Hanomag" nr. A. 31971 wydaną przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Lublinie Wojewódzkiej Komendzie Milicji Obywatelskiej.

—o—

Unieważnia się zagubioną legitymację służbową nr. 250, wydaną przez Wojewódzki Urząd Ziemski w Lublinie na nazwisko Górka Antoni.

—o—

Unieważnia się zrabowaną przez morderców wójta gminy Wola Wereszczyńska urzędową pieczęć okrągłą z godłem Państwa i napisem: „Zarząd Gminny w Woli Wereszczyńskiej, pow. włodawskiego".

W związku z możliwością wykorzystania w. w. pieczęci przez osoby niepowołane należy zwracać uwagę na dokumenty zaopatrywane nią od dnia 9 marca r. b.

—o—

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną, wydaną przez RKU Zamość na nazwisko Denkiewicza Adolfa, zam. we wsi Wierzba, gm. Stary Zamość.

— o —

Unieważnia się zagubione prawo jazdy Nr. 6198 wydane przez Urząd Wojewódzki w Lublinie na nazwisko Jakubowski Edmund.

—o—

Unieważnia się zrabowaną w dniu 11 kwietnia 1947 r. pieczęć firmową z napisem „Zarząd Gminy Hołowczyce w Horoszkach L. dz.".

Powyższe podaje się do wiadomości w celu zapobieżenia nadużyciom.

— o —

Unieważnia się zgubione tymczasowe zaświadczenie tożsamości, wydane przez Zarząd Gminny w Uhnowie za Nr. 675/46 na nazwisko Łazar Katarzyna.

—o—

Unieważnia się skradzione w Słupsku prawo jazdy zawodowe Nr. 2125, wydane przez Urząd Samochodowy w Lublinie na nazwisko Henryk Komola.

Cena niniejszego numeru wynosi 50 zł.

Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, pokój 45.

Pierwsza Drukarnia Państwowa w Lublinie, ul. Zamojska 12, tel. 22-99.